

Dilluns I

Is 2,1.5; Mt 8,5-11

Novembre 28

JESÚS VA ENTRAR A CAFARNAÛM. Un centurió lanà a trobar i li suplicava: «Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement.»

Jesús li diu: «Vinc a curar-lo.»

El centurió li respon: «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meva; però digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè també jo, que estic sota l'autoritat d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: "Vés-te'n", i se'n va, i a un altre: "Vine", i ve, i al meu servent li mano: "Fes això", i ho fa.»

Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat i digué als qui el seguien: «En veritat us dic que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe. I us dic que vindrà molta gent d'orient i d'occident i s'asseuran a taula amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel.»

☒ **Preparació:** Per a qualsevol ésser humà, la casa és símbol de família, refugi, seguretat, pau, el lloc on trobem seguretat, assossec, descans i aliment. Només duem a casa nostra els més propers, els qui gaudeixen de la nostra confiança. Quan obrim casa nostra, obrim la nostra intimitat, el santuari dels nostres secrets.

☒ **Lectura:** El judaisme bíblic creia que, a la fi dels temps, la salvació de Déu arribaria a totes les nacions, que reconeixien YHWH com a l'únic Senyor. Ens ho mostren textos com el d'Isaïes 25,6 on es profetitza que a la muntanya del temple, Déu oferirà un banquet al qual assistiran tots els pobles. El Messies anunciat pels profetes serà l'encarregat d'incorporar els pagans a aquesta peregrinació salvífica. Exemples d'aquests estrangers als quals arriba la vida de Déu per me-

diació de Jesús són la cananea (Mc 7,24-30) i el centurió (Mt 8,5-13). I Jesús mateix recorda aquestes profecies quan diu que vindrà molta gent d'Orient i Occident i s'asseuran a la taula del Regne. Un Regne, expressat com un gran banquet, que s'inaugura en la seva persona.

✠ **Meditació:** Les cases on entra Jesús es transformen: s'omplen de perfum, com quan una dona el va ungir amb nard (Mc 14,3-9), o quan la dona pecadora li va rentar i perfumar els peus (Lc 7,37-50). O s'omplen de perdó, com la casa de Zaqueu, (Lc 19,5 ss), o la de Simó... Es transforma la meua vida quan Jesús ve a mi? Com acullo Jesús? ¿«Casa meua» és un lloc d'amistat amb Jesús, com ho era la de Marta i Maria (Lc 10,38-42)? I, finalment, una pregunta: Jesús té un lloc a casa meua, a casa nostra?

✠ **Oració:** Com digué el centurió, com repetim abans de combregar, digues: «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meua». Però gràcies per venir, per ser aquí, amb mi, malgrat les meves *impureses*, les teranyines i el desordre que hi puguis trobar. Transforma-ho tot, tu, Senyor, amb la teua presència, la teua amistat i companyia.

✠ **Contemplació:** El centurió, en un acte de delicadesa exquisida, no volia que Jesús *es contaminés* (segons les lleis jueves d'impuresa) entrant a casa seva. Però tenia una fe ferrenya: Jesús, *a distància*, podia obrar el *miracle*. Perquè creia que el poder de Déu, que està per damunt de tots els poders i els poderosos de la terra, era amb ell.

✠ **Acció:** Una preciosa oració-mantra per repetir al llarg del dia: «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meua, digues-ho només de paraula i serà salva la meua ànima» (o la seva, o la d'ells...).